

JOHANN SEBASTIAN BACH

Γερμανός συνθέτης και οργανίστας. Το έργο του Μπαχ είναι απέραντο από κάθε άποψη. Δεν είναι τυχαίο ότι θεωρείται ως η βασική εκπαίδευση για σχεδόν όλα τα δυτικά μουσικά όργανα. Η τεχνική στην αντίστιξη, στην αρμονία και στη μοτιβική επεξεργασία δικαίως θεωρήθηκε αξεπέραστη και αποτέλεσε τη δεξαμενή όλων εκείνων των γνώσεων για τον μελλοντικό δημιουργό. Η Μουσική Τέχνη είχε την τύχη να εντάξει στις γραμμές της μια μεγαλοφυΐα... τον Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ.

Η ζωή του μεγάλου δημιουργού ήταν αρκετά τυπική χωρίς εξωτερικά γεγονότα που θα έδειχναν μια αστάθεια στο χαρακτήρα του. Υπήρξε ένας καλός οικογενειάρχης, ο οποίος προσπαθούσε να ζήσει τη γυναίκα του και τα παιδιά του με τις συνθέσεις του και την προσφορά των μουσικών υπηρεσιών του, όπως κάθε άλλος συνθέτης της εποχής εκείνης. Έχοντας χωρίσει τη ζωή του σε τρεις περιόδους, η πρώτη περιλαμβάνει τα χρόνια της μαθητείας. Έχοντας χάσει τους γονείς του σε ηλικία δέκα ετών μετακομίζει και ζει με τον μεγαλύτερο του αδελφό πηγαίνοντας σχολείο στο Όρντροφ.

Το 1703 ξεκινά η δεύτερη περίοδος της ζωής του. Τα είκοσι χρόνια που θα ακολουθήσουν είναι η εποχή της επαγγελματικής και της δημιουργικής του ωριμότητας. Αυτή η χρονική περίοδος χαρακτηρίζεται από συχνές αλλαγές θέσεων σε συνδυασμό με συνεχείς προστριβές με μικρόμυαλους ανώτερους του, που καταπίεζαν τις συνθετικές του ιδέες και πρωτοβουλίες.

Από το 1723 μέχρι το 1750 είναι η τρίτη και τελευταία περίοδος της ζωής του μεγάλου δημιουργού. Είναι τα χρόνια της Λειψίας όπου ο Μπαχ και η οικογένειά του εγκαθίστανται εκεί λόγω σπουδών των παιδιών του. Στη διάρκεια αυτών των χρόνων η δημιουργικότητα του φτάνει στο ζενίθ συνθέτοντας τα πιο μνημειώδη έργα του. Στη Λειψία αναλαμβάνει τη θέση του Κάντορα στο Ναό του Αγίου Θωμά. Η καινούργια του δουλειά είναι εξοντωτική γιατί πρέπει να γράφει μουσική και για άλλες εκκλησίες της πόλης και να διδάσκει στη σχολή του Αγίου Θωμά. Ο Μπαχ ανταποκρίνεται όσο μπορεί καλύτερα, αλλά η υγεία του κλονίζεται. Φεύγει από τη ζωή στις 28 Ιουλίου του 1750 σηματοδοτώντας, κατά τους μουσικολόγους, και το τέλος της εποχής μπαρόκ.

Η μουσική γλώσσα του Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ ξεπέρασε τα όρια της εποχής του και προφήτευε νεότερα μουσικά ρεύματα όπως το ρομαντισμό. Ο συνδυασμός των μελωδικών γραμμών με τη κάθετη συγχορδιακή δομή άνοιξε νέους ορίζοντες στη μουσική συνθετική σκέψη, άγνωστους μέχρι τότε.

Ο Μπαχ βρίσκεται συγκριτικά πολύ πιο μπροστά από τους σύγχρονους του συνθέτες και αυτό οφείλεται στην τέλεια κατασκευή. Συνέθεσε σχεδόν 1.100 μουσικά έργα, τα οποία θα μπορούσαμε να τα χωρίσουμε σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με το περιεχόμενο και τη χρονική περίοδο δημιουργίας τους. Η πρώτη κατηγορία, τα δραματικά φωνητικά έργα, ως επί το πλείστον της περιόδου της Λειψίας. Στη δεύτερη κατηγορία (περίοδος Βαϊμάρης) ανήκουν τα έργα του για εκκλησιαστικό όργανο. Η τρίτη κατηγορία του έργου του Μπαχ, περιλαμβάνει τις ενόργανες συνθέσεις. Σπουδαιότερα έργα: Πρελούδια και Φούγκες για το Καλοσυγκερασμένο κλειδοκύμβαλο, τα Βραδεμβουργία Κονσέρτα, Τέχνη της Φούγκας κ.ά. Ειδικά για το τσέμπαλο, ήταν ο πρώτος που έγραψε κονσέρτα γι' αυτό, σταθεροποιώντας τη σημασία του ως ανεξάρτητο όργανο παρά τις τεχνικές του ατέλειες.